

El canvi climàtic fa recular els hàbitats dels Pirineus

Les valls de Camprodon i del Freser, la Cerdanya i l'Alt Ter formen el conjunt de l'alta muntanya gironina. Són els únics espais representatius de fauna i flora característica d'altres latituds.



La vall de Núria és un dels punts més emblemàtics de l'alta muntanya gironina. Foto: EUDALD PICAS.

El llibre Paisatges vius, que ha escrit Albert Ruhí i ha editat la Diputació de Girona, destina un espai important a tractar també la biodiversitat gironina d'alta muntanya. Separant aquest capítol entre les unitats paisatgístiques de les valls de Camprodon, la vall del Freser, la Cerdanya gironina i l'Alt Ter, analitza el medi natural d'aquestes zones, on neix el Ter, el Freser i el Segre. Es tracta dels únics espais on hi ha representades a Girona determinades espècies

de flora i fauna, que estan cada vegada més amenaçades pels efectes del canvi climàtic ja que, per exemple, l'augment de temperatures està desplaçant algunes aus cap al nord.

El Ter és el que estructura la vall de Camprodon, passant enmig de cims que van dels més de 1.600 a 2.800 metres, una diferència d'altituds que permet definir hàbitats del tot diferents i que, en general, es troben molt ben conservats, i s'alternen entre boscos i pastures. Hi ha ocells típics d'alta muntanya com el gall fer, la perdiu blanca o el trençalòs, i també tota mena d'invertebrats típics d'aquestes altituds. L'esquema es repeteix a les valls del Freser, amb muntanyes altes i valls profundes, on ha intervingut molt poc l'acció de l'home, deixant el medi a una evolució natural. Els boscos caducifolis es van transformant en pinedes i avetoses a mesura que es va guanyant altitud i, posteriorment, els prats alpins, on van desapareixent els diversos exemples de flors i herbes a causa de la neu i el glaç. L'isard, el mufló i la marmota són els mamífers més habituals en aquestes zones.

L'Alt Ter comprèn bona part del Ripollès, i el medi natural deixa de ser tan salvatge i va assumint les característiques més temperades, pròpies d'ambients centreeuropeus. Les cingleres de serra Cavallera en són un dels trets més característics, però els espais d'interès es reparteixen per tot l'entorn dels nuclis urbans i al llarg dels cursos fluvials, on pren dominància el Ter. Finalment, de la Cerdanya gironina, se'n destaca que és la gran vall dels Pirineus, travessada pel Segre i amb unes condicions climàtiques úniques per la seva orientació. Això permet combinar-hi trets d'alta muntanya amb altres de mediterranis, que se sumen als estanys i els prats alpins.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 07-12-2010 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/340611-el-canvi-climatic-fa-recular-els-habitats-dels-pirineus.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesterritori&utm_source=rss&utm_medium=mesterritori&utm_campaign=rss